

Seterdeia — innkjøpt

Wilh. Mægnussen

MED PIPER-CUB I FORSYNINGS- TJENESTEN

Av Otto Naumann

Vi gjør en liten runde over setervollen og peiler inn de få granene og seterbuene, det eneste brudd på den jevne, silkebløte sneflaten, finner den beste retningen, slår av gassen og noen sekunder etter står vi ved hytteveggen på Schulzhytta oppunder Fongen.

Et lune av værgudene som har ødelagt føret på skogen, og vårt ønske om å vise at proviant kan fraktes til T.T.'s hytter pr. fly, har brakt oss hit inn under Fongen denne fine vintermorgenen først i mars. Der hesten må gi tapt, bruker vi moderne midler. To mann spar seg inn i hytta, mens flyene returnerer til Selbu for å hente proviant. Men å plasere en 60 kg. melsekk i en Piper-Cub, er som å presse en stor fot i en liten sko, og innlastingen tar tid. Men øvelse gjør mester, og litt etter litt fylles matbua med mel, sukker, hermetikk og poteter. Da siste turen er gjort, er klokka 14, og nye oppgaver venter oss. Ennu skal vel 400 kg. fra Østby fraktes inn til Nedalshytta, til glede for trette og sultne påsketurister.

En ørn krysser kursen oppunder Fongskaftet, den er tydelig forundret over disse konkurrentene i fjellheimen.

Vi henter varene på Vinnmyra, en lang, fin myr i skogbandet ovenfor Østby, og Blakken er sikkert lettet fordi vi overtar.

Vel fri av dalsiden, hvor Nea og Tya går sammen, samler vi litt høyde for å vippe oss over bronna inn til Neadalførets flate, karakteristiske myrdrag. Sommer som vinter har dette flate, fine terrenget innunder Stor-Sola en dragende virkning. På Nedalen

Flybesøk på Schulzhytta

O. Naumann

er landingsmulighetene legio, og folket på Nedalen gård står der alt med skikjelke for å bringe provianten i hus.

Vi inviteres på kaffe, men klokka er over 17, og vi har en tur igjen, så vi må beklageligvis avslå.

Solen er forlengst gått ned, og en grå kveldsdis dekker Sylformasjonene da vi for siste gang gir full gass utover myra bak Nedalen. Det gjelder å raske på. Vi skal hjem til Lade, og klokka er alt 18. Vi plukker opp våre medhjelpere på myra ovenfor Østby, vinker adjø til alle interesserte, og tre kvarter etter er vi på Lade. Ca. 1200 kg. proviant er brakt inn i fjellet — etter vår mening et bra dagsverk!

I et knipetak kan, altså de små flyene komme fram hvor som nu, selv hesten må kapitulere. Forutsetningen er at det hele er godt organisert. Særlig gjelder dette pakkingen av varene. Store kolli bør unngåes. Samtidig må de som kjører provianten fram til brukbart landingsfelt kunne rykke ut på kort varsel, så unødig venting kan unngåes.

ATT SE PÅ NATUR

Av Svante Lundgren

Enligt gängse åsikt är här i världen vackert, som fult. Ibland upphäver man spontant ett — Ah! ibland står man likgiltig eller demonstrativt negativ. Så kan det vara även inför de milsvida utsikterna, men mera sällan då än inför smärre avsnitt av Vårherres hage — sådana där oregerligt snåriga, sumpiga, oländiga moras, som inte precis småskrattar mot vandraren. Men hela inställningen gentemot naturen är överhuvud ytterst subjektiv, nästan helt beroende på betraktarens egen våglängd, och upplevelsen som sådan är en högst individuell angelägenhet. Det yttre är ständigt mindre betydelsefullt än det inre.

Det är också så, at mycket av det som förr ansågs tämligen fult numera bytt namn och blivit vackert; människors allmänna sätt att se och reagera har starkt förändrats.

Ursprungligen var det naturvackra liktydigt med idyllen. För Sveriges del en björkhage, en röd stuga, en blå sjö med ljuvlig grönska omkring, kanske också någon starkt kolorerad solnedgång eller dito uppgång — bara den inte utspelades bortom någon kuslig och öde horisont. Vanligmarken i skogar och kärr, de stela fjällen och de milsvida ödemarkerna stod man negativ inför. Även en så allseende och till naturen positivt inställd man som prästen Petrus Laestadius, vilken var missionär i svenska lappmarken några år under 1800-talets första hälft, blir inför de riktiga högfjällen, inför branterna och stupen helt negativ. Där använder han ord som gruveligt, rysligt, hemskt. Samma branter som nu får oss at kippa efter andan av njutning och välbehag.